

BONAMENŢELE.

IN TOATA ROMANIA... IN STRAINATATE... NŞEŢIUNI ŞI RECLAME...

TIMPUL

ESF IN TOATE ZILELE DE LUCRU.

Biourul Redacţiei şi Administraţiei: Palatul ,Dacia.'

ANUNCIURI.

Se primesc în străinatate: La D-nii Haasen-stein & Vogler în Vienna, Wallfischgasse 10.

Articolele nepublicate se vor arde.

Un număr în Districte 15 bani.

de Bucuresti, 3 Februarie.

Table with 2 columns: Item (e.g., Bani, Actiuni) and Price/Value.

Cursul de Viena, 14 Februarie.

Table with 2 columns: Item (e.g., Renta ungară) and Value.

Cursul de Berlin, 15 Februarie.

Table with 2 columns: Item (e.g., Actiunile Căilor ferate) and Value.

PLECAREA TRENURILOR

Table with multiple columns showing train departure times and prices for routes like Bucuresti-Suceava, Suceava-Bucuresti, etc.

SCIRI TELEGRAFICE din TOILE STRAINE

Pesta, 13 Februarie.

ate foile constată, că situația a ajuns... Serviciul de la 16 Februarie — 8 ore seara —

Pesta, 13 Februarie.

ather Lloyd* află din isvor bun, că... Constantinopol, 12 Februarie.

Buzas, 14 Februarie.

Salonic se vestește, că Poarta are... Constantinopol, 13 Februarie.

Constantinopol, 13 Februarie.

corp rusesc s'a pus în mișcare de la... Constantinopol, 14 Februarie.

Constantinopol, 14 Februarie.

ta engleză a trecut Dardanelele cu... Constantinopol, 15 Februarie.

SCIRI TELEGRAFICE ALE 'TIMPULUI'

Agencia Havas.

Serviciul de la 16 Februarie, 4 ore seara.

Constantinopol, 15 Februarie.

corăbii cuirasate engleze s'au...

hotel engleze, n'a autorizat încă trecerea...

In urma telegramelor schimbate între...

Serviciul de la 16 Februarie — 8 ore seara —

Intrarea celor alte corăbii cuirasate n'au...

London, 16 Februarie.

O depeșă a lordului Derby către lordul...

London, 16 Februarie.

Se telegrafiază din Berlin ziarului 'Standard'...

London, 16 Februarie.

Nota Austriei va fi trimisă la Petersburg...

London, 16 Februarie.

O depeșă din Petersburg, publicată în...

London, 16 Februarie.

O declarație a lui Midhat pașă, din 'Morning Post'...

London, 16 Februarie.

— Serviciul de la 17 Februarie, 9 ore dimineața. —

London, 16 Februarie.

'Standard' desminte noutatea, că d-...

comanda. ce o avea. Ducele de Edimburg...

D. Layard a avut o audiență la Soltanul...

London, 16 Februarie.

Camera comnelor. — D. Northcote zice...

London, 16 Februarie.

In depeșă adresată Lordului Loftus la...

London, 16 Februarie.

Un meeting de 2000 persoane și-a es-

London, 16 Februarie.

O depeșă a admiralității englezești ves-

Viena, 16 Februarie.

Se comunică din isvor autentic că in-

Athens, 16 Februarie.

O depeșă oficială vestește că a fost o...

Athens, 16 Februarie.

O depeșă oficială comunică următoarele...

toată ziua. Turcii au fost bătuți. Ei au avut...

Paris, 16 Februarie. Mai multe cabinete, între care cel fran-

Constantinopol, 17 Februarie.

Flota englezească va părăsi mâna insula...

Constantinopol, 17 Februarie.

Fournier, ambasadorul Franței a sosit...

BUCUREȘTI 6 FEBRUARIE

Vremile sunt grele.

De când a izbucnit criza orientală, situația...

Vasele de război englezești și-au îndreptat...

Rușii par a fi renunțat la ideea...

Suntem dar în ora hotărârii. Ori Rusia va renunța...

Englita a mers atât de departe, în cât nu se mai poate întoarce...

Englita a mers atât de departe...

Englita a mers atât de departe, în cât nu se mai poate întoarce...

Austria de asemenea este gata de război. Ziarele oficiale dau alarmă...

Ast-fel alianța celor trei împărați e sguduită...

Va face Rusia concesiunile, pe care le cere Europa...

Nu mai rămâne îndoială, că Austria și Englita...

De dragul Rusiei ne-am lepădat de puterile garante...

Armata noastră, mădurele oștiri biruitoare...

Politicește stăm ca frunza pe apă, fără de nici un razem...

După toate aceste mai avem în fruntea țării...

Se zice că garda națională a primit ordinul...

Se zice că s'a dat ordin să se suspende...

Se zice că s'a dat ordin să se suspende...

Se zice că s'a dat ordin să se suspende...

Se zice că s'a dat ordin să se suspende...

Se zice că s'a dat ordin să se suspende...

Se zice că s'a dat ordin să se suspende...

Se zice că s'a dat ordin să se suspende...

Se zice că s'a dat ordin să se suspende...

Se zice că s'a dat ordin să se suspende...

Se zice că s'a dat ordin să se suspende...

Se zice că s'a dat ordin să se suspende...

Se zice că s'a dat ordin să se suspende...

Se zice că s'a dat ordin să se suspende...

aveți știri positive, publicați-le. Căci provinciile sunt cuprinse de o grijă și o spaimă ne mai pomenită și așteaptă vești liniștitoare cu o febrilă nerăbdare.

N'am avut dreptate în cele ce v'am scris despre interpelarea d-lui A. Holban în privirea tranșăției Cogălniceană? După ce acești domni s'au ocărit și și-au dat palme morale, s'au împăcat binisor. De ce nu? Unul își face treburile în județul Vaslui, altul pe scaunul ministerial din București—interesul lor e identic—și deosebirea de caractere nu este mare. Un proverb nemțesc zice: „Pack schlägt sich, Pa k vero trägt sich.“

Maî circulă un vuet străni prin orașul nostru în privința unui fapt petrecut cu vre-o trei ani în urmă. Vă aduceți aminte că pe atunci s'a comis în județul Dorohoiu un omor ce a speriat toată lumea. Un proprietar mare, d. Uhrinovski, de care se făcuse mult vuet prin gazete, fusese ucis de un plumb necunoscut. Ucigașul însă nu se putea descoperi. Astăzi, se zice că omoritorul, un pădurar din județul Dorohoiu, ar fi arestat și că acest om ar fi făcut destăinuiriile cele mai ciudate la judecătorul de instrucțiune. Se zice că el ar fi denunțat ca agent provocator al acestor crime pe câte-va persoane ce nu stău departe de partidul radical—persoane cunoscute chiar în București și în special amiez în șeful partidului, care se afla în județele Dorohoiu-Botoșani, în viziță la rude de ale sale în momentul comiterii omorului. Este timp ca guvernul să intervie și să dea ordine aspre parchetului și judecătorului de instrucție din Dorohoiu să mai treacă cu vederea oare care depunerii, căci altminterea s'ar putea—ferească Dumnezeu!—descoperi fapte foarte neplăcute pentru cățiva frați căuzași.

Pe langă multe știri și vești rele, am mai avut deună-zi și una bună în Iași, anume achitarea celor cinci studenți români din Cernăuți dați în judecată pentru înaltă trădare. Vina lor era că trimiseră primăriei noastre o depeșă de condoleanță la aniversarea serbării lui Grigorie Ghica V.V. — De vreme ce în acea depeșă se vorbea de „detrunchierea“ Moldovei, procurorul de Cernăuți găsisse cu cale a argumenta în modul următor: „Studenții zicând „detrunchiere“ au arătat că Bucovina a fost răpătită cu putere de la Moldova; — zicând că este răpătită cu putere, ei sunt de părere că nu e drept să facă parte din Austria, ei exprimă o pă-

rerere de rău; — exprimând o părere de rău, ei implică părerea de bine de a vedea Bucovina reintoarsă către Moldova: — simțind această părere de bine, ei lucrează contra integrității monarhiei Austro-Ungare, cum e prevăzută de Art. cutare din Codicele penale și pedepsită cu 20 de ani de reclusiune. — Jurații nu s'au unit cu opiniunea procurorului și au achitat pe studenți. Iusă argumentarea procurorului trebuie să placă cător-va jurați radicali de la noi. Ce zice oare despre dânsa d. Misail? Il sfătuim să mai deschidă cărțile sale de acuzare a miștrilor și să caute de va găsi în ele argumentări asemănate!

B. B.

La moartea lui Rolla.

Din zi în zi pădurea bătrână se rarește! Azi un stejar, mâine altul pe rând se prăbușește. Și largi poene triste rămân în locul lor. Cu ei cad miș de cuburi ce vesel, pe sub ceruri Formău o lume întreagă și plină de misteruri Și plină d'armonie și plină de amor.

Așa din stolul nostru de oameni cu tărie, Ce s'au scos această țară din umbră, din robie Păstrând credința sfântă în viitorul ei, Azi unul și mâine altul se duc din astă lume, Lăsând amar un doliu în sîmul bietei mume, Și mari și largi deșerturi lăsând sub ochii sei!

Acum îți veni răsulul și ție de plecare O Rolla! Să energic al pîrii, suflet mare, Pionier de frunte pînă pînă pionier! Fierice acum de tine că ai să găsești eară Pe Cuza și pe Negri, și alți pribegi din țeară Care-ai aprins făclia marelui reșerier.

Triumf creșce e moartea când moare muncitorul Urmașilor din lume lăsând brazdat ogorul Și cu-o verdeță vie de-alung cooperit! Rodește munca n'urmi, și ride holda'n soare, Mar cel remași n' viață răvneșce pe cel ce moare Zicînd: Pentru-a lui țară trăit-a și muncit!

Vasile Alexandri.

SITUATIA

Principele Gortiacoff a adresat ambasadorilor rusești din Berlin, Viena, Londra și Roma o telegramă, în care se zice: În urma raporturilor ce le-a primit guvernul engles de la ambasadorul său din Constantinopol, au hotărât de a se folosi de un firman, cel avea de mai înainte și de a dirige o parte a flotei spre Constantinopol cu scopul de a apăra viața și siguranța supușilor englezi de acolo; alte puteri au luat măsurii identice în privirea supușilor lor. Totalitatea acestor împrejurări ne silește de a gândi asemenea la mijloace de a apăra și pe creștinii, a căror viață ar fi amenințată; deci pentru a ajunge la un asemenea rezultat, avem de gând a pune să intre în Constantinopol o parte a trupelor noastre. — „Agence russe“ adaugă, că Marele Duce a și primit ordinele relative la aceasta. Puterile, cari au mai cerut fir-

mane, care să le autorizeze a intra cu flotele în Bosfor sunt Italia, Austria și Franța.

Nu mai încapă Indoială cum-că apărarea vieții și siguranței creștinilor este pură frază și dintr-o parte și dintr'alta; adevărul e că buba e coaptă și că Rusia nu pot întrebuința destulă prudență pentru a evita conflicte, care pentru ea ar putea deveni foarte periculoase. Ast-fel aflăm, că presa oficioasă austriacă a primit o nouă parolă cum de următorul cuprins: Austro-Ungaria e în ajutorul de a lua hotărâri grave. Măsura păcătuirilor Rusiei față cu Europa e plină, în cât Austria nu mai poate rămânea privitoare rece. Toată lumea a fost amăgita de Rusia și situația e cu atât mai serioasă, cu cât amăgirea consistă în călcarea unor făgăduințe, date în mod formal. Rusia zice, că și a recăștigat libertatea de acțiune? Dar să nu uite, că acest câștig al ei redă și celor lalte puteri libertatea lor de acțiune. Oricât de doritori de împăcaciune ar fi toți și ori cât de largi ar fi marginile, în care s'ar admite pentru Rusia depăgubiri pentru jertfele, aduse în resboiu, totuși nu se poate admite, ca influența europeană din peninsula balcanică să fie înlocuită prin o influință curat rusească. O asemenea înlocuire ar atinge mai cu seamă interesele vitale ale Austriei.

Nici dominația rusească la Dunărea de Jos nici dominația ei în strămtori nu se poate admite; căci dominația rusească atinge interese atât engleze cât și austriace. Asemenea nu se poate ca Rușii să ocupe Bulgaria, o țară, care după definiția rusească ajunge până sub zidurile Constantinopolului. Nue Indoială, că Rusia știe deja, cum că Austria și Anglia sunt hotărâte de a cere de la ea să se întoarcă la programa originară, pe care a stabilit-o când au intrat în resboiu. Dacă până acum nu-i s'a făcut a. menințări, cauza a fost, că i se da vreme ca să se desmețească din beția biruințelor și să își vie în fire. Dacă și va veni în fire, oamenii politici din Petersburg vor vedea limpede că mijloacele financiare sunt sleite, armata incuibată în locuri, din care nu se poate mișca cu ușurință și că Anglia unită cu Austria reprezintă o putere foarte mare, dacă restul Europei va rămâne neutral, ceea ce e aproape sigur. Dacă însă asemenea gânduri nu vor prinde rădăcină la Petersburg, atunci Austria va ordona Rusiei să se retragă.

În N-rul nostru de alaltăieri am comunicat telegrama, în care se zice, că Rusia ar fi invitat pe Germania să își pue toate stăruințele pentru a împăca situațiunea.

Deci creiem, că Rusia va fi veltut în ce încurcături poate intra-încurcături a căror capăt, fatal Rusiei, se poate ușor prevedea. Dacă Turcia, un stat slab, ruinat economiceste a fost în stare să ție în

loc cu mâna ei de oameni jumătatea de milion de Ruși, ce s'ar întâmpla oare, când marea împărăție slavă ar da de oștiri conduse bine înarmate bine și culte.

Misiunea istorică a Rușilor pare a fi fost de-a scoate pe Turci din Europa. I-a scos. Dar această misiune odată împlinită, se poate ușor întâmpla, ca cei lalți să vrea să scotă pe Rusia din Europa, pentru a scăpa lumea de poftele de eucerire a unui popor atât de exclusivist în tendențele sale. Și într'adevăr Rusia fără Polonia și poate fără alte provincii spre apus nu e de cât un stat asiatic. Să nu se uite că politica relei credințe e o politică cu două tăisuri, care se poate întoarce într-o zi contra Rusiei. O dată amenințată de a pierde Basarabia, adică rolul nostru istoric la gurile Dunării, noi nu putem să mai avem nici o simpatie pentru marele nostru vecin și o spunem verde, ori-ce încurcături i s'ar face astă-zi Rusiei ne ar bucura din inimă. Micî suntem, slabi suntem, dar oamenii de nimic nu suntem.

SENATUL

Ședința de la 4 Februarie, 1878.

Ședința se deschide la orele 2 și jumătate p. m. sub președinția d-lui D. Brătianu, fiind prezenți 42 d-ni senatori.

La ordinea zilei este proiectul de lege pentru un împrumut pe seama comunei Bărlad.

D. raportor Pișca, citește raportul și proiectul de lege.

D. Zisu, întreabă dacă acest împrumut mai este util astăzi comunei, căci s'a mai votat și altă dată un împrumut de 400,000 lei tot pentru orașul Bărlad și nu s'a făcut us de el. Pentru aceea voesc să cunoșc data votării de către consiliul comunal a acestui împrumut ca să vedem dacă astăzi mai este necesar.

D. Raportor, răspunde că data votului comunal este 19 Martie 1877, și ca probă că el este util comunei, este că suma cerută se află trecută în bugetul de venituri al comunei pe anul 1878.

Cu aceste explicații proiectul este luat în considerațiune și cele d'antăiu dond articole votate fără discuțiune.

Se citește art. 3, care zice că obligațiunile împrumutului se vor primi ca garanții la casa comunală pe valoarea lor nominală, iar la cele-lalte case publice pe valoarea lor zilnică.

D. Carp combate această dispozițiune. Ar fi o mare pagubă pentru stat ca să primească ca garanții obligațiunile împrumutului pe valoarea lor zilnică, pentru că cerându-i-se unui particular o garanție de 100,000 lei, s. e., și acesta depunând-o în obligațiuni cu cursul de 90 suta, s'ar putea întâmpla ca peste câte-va luni aceste obligațiuni să scază până la 50 suta și ast-fel valoarea garanției ar fi redusă la jumătate. Nici o municipalitate nu s'a bucurat de acest beneficiu, nici Craiova, nici București și nu înțeleg pentru ce am accorda un privilegiu Bărladului. Pentru a-

ceste motive depun un amendamentu trn a se suprima din articol, ca să iar la cele-lalte case publice pe lor zilnică.

Amendamentul fiind priimit, s'au vot art. 3 și se primește astfel.

Art. 4. tratează despre modalități de a se împrumuta.

D. Sturdza întreabă dacă țifra în acel articol, de 83 mil lei este entă pentru anuitatea împrumutului comitetul delegaților a făcut un esact în această privință.

D. raportor răspunde că calculul făcut de către comitetul delegaților e corect.

D. Sturdza. Tocmai pentru acest avea onoare a propone un amendament ca comuna să fie datoră a-și bugetele în fie-care an, pentru a anuității să se facă regulat și să fie necesitate de nou împrumuturi hotărâscă chiar o pedeapsă pentru în cas de a nu 'și echilibra bugetul.

D. Carp combate acest amendament zice că un buget echilibrat este ce relativ și prin urmare un lucru ce poate prevedea într'o lege; se pchărtis echilibra un buget, dar ci fi sigur că țifrele prevăzute sânt că sumele veniturilor, din contra mai ales se pot incasa regulat. A exemplu să luăm bugetul statului.

D. Câmpineanu, actualul ministru de finanțe, crede că bugetele prezente Mavrogheni nu au fost echilibrate vrogheni la rândul său poate prezenta aceasta este și convicțiunea d-lui nennu că nu este echilibrat. Și nu cine are dreptate.

După închiderea discuțiunii se vote amendamentul și se primește.

Art. 4 se votează ast-fel modificat. Art. 5 final se primește fără discuțiune. Legea în total se adoptă cu 22 contra 13.

D. Grăjdănescu citește raportul proiectului de lege pentru crearea orfelinatelor.

D. Giani combate luarea în considerațiune a proiectului: 1) pentru că reea orfanilor trebuie să fie în sarcina munelor eară nu în a statului. După comuna este datoră să îngrijiască infirmii tot ast-fel este și în orfelinatelor de internare nu este cel meritor pentru educațiunea copiilor, di tra acest sistem îl abrutisează. A nu este nici complet. În adevăr potatea de 6 ani când vor putea în internat, ce vor deveni acești copii. deveni asemenea ei după ce vor îetatea de 14 ani și vor egi din internat. Ar trebui ast-fel să creșm internate tra toate etățile și pentru toate e.

Oratorul intră apoi în desvoltarea mului ce crede că ar fi mai meritorul d-sale este ca comuna să îngrijiască de copii orfanii din pruncie până la ritate. Și îngrijirea aceasta să se întindeze unui locuitor bătrân din com. Copilul ast-fel creșcut va trăi în societate și va intra în societate format.

Tot d'aua vă plângeți de centralitate și când vi se prezintă ocașionale puneți în practică principiul decanșării nu voiți și țineți ca să dați greutățile în sarcina guvernului. P aceste motive voi vota contra legii.

D. Ministru de Interne, d. Giani

MIHAIL STROGOFF
SAU
CURIERUL ȚARULUI

X.
(Urmarea 22-a).

La patru ore seara, imbucătura Angarei, fu prevestită de bătrânul marinar printre înaltele stânci de granit de pe țărni. Se zărea pe ripa dreaptă portulețul Livinicinaia, biserică și cele câte-va case ale sale zidite pe mal.

Dar împrejurare foarte greu, cele d'antăiu sloiuri, venite despre răsărit, alunecău deja printre ripele Angarei și prin urmare coborău spre Irkutk. Cu toate acestea, numărul nu putea să fie încă destul de mare ca să împiedice apa, nici frigul destul de tare ca să le înghepenească.

Plata ajunse la portuleț și se opri. Aci bătrânul marinar hotărîse a poposi vr'un ceas spre a face niște reparații neapăratei Tranchiarile, deslipite amenințau d'a se desface, și era de mare trebuință ca să se lege între ele mai tare, spre a putea ținea în potriua curentului Angarei care este foarte repede.

În vremea frumoasă, portul Livinicinaia, este o stație de debarcare și imbarcare pentru călătorii de pe lacul Baikal, cari, ori se duc la Kiatka, cel din urmă oraș de pe granița ruso-chinezească sau că se întorc d'acolo. Este deci foarte bătut de steamboate și de toți răslăgi de pe lac.

Dar în acest moment Livinicinaia era părăsit. Locuitorii săi nu putuseră să rămâie în primejdie la jafurile tartarilor cari băntuiau acum amănduk ripele Angarei. Ei trimiseră la Irkutk flota de vase și de bărci, care ierneau de obicei în porturile lor, și căpătăniți de tot ce putea să ducă cu sine, își căntaseră adăpost la vreme în capitala Siberiei de răsărit.

Bătrânul marinar, nu se aștepta deci să culegă ceva fugari noi în portul Livinicinaia, și cu toate acestea, în momentul când pluta se apropia de țărni, două pasageri egind dintr'o casă deșartă, alergară în raptul capului până la ripă.

Nadia, așezată la partea din apoi a plutei privea cu un ochiul nepăsător,

Un țipăt a fost silit să-i scape. Ea apucă mâna lui Mihail Strogoff, care în momentul acesta ridică capul.

— Ce ai, Nadia, o întrebă el.
— Cei doi tovarăși ai noștri de drum, Mihail.

— Acel francez și acel engles pe care l'am întâlnit în strămtorile Uralului?

— Da.
Mihail Strogoff tresări, căci incognitul de care nu voia să se desfacă era în primejdie de a se da pe față.

În adevăr, numai era Nicolae Korpanoff pe care Alcide Jolivet și Harry Blount avea să vază în el acuma, dar adevăratul Mihail Strogoff, curier al țarului. Cei doi gazetari l' întâlniseră deja de două ori de la despărțirea lor care se făcuse la stația postală de la Ichim, întăiu în tabăra de la Zabediero, când cu o lovitură de knut sfâșie obrazul lui Ivan Ogareff și al doilea la Tomsk, când fu osândit de Emir. Știa deci ce trebuia să crează în privința lui și a adevăratei lui calități.

Mihail Strogoff și luă inte hotărîrea.

— Nadia, zise el, îndată ce francezul și englezul se vor sui pe plută, roagă-i să vie până la mine.

Era în adevăr Harry Blount și Alcide Jolivet, pe care nu întâmplarea ci forța evenimentelor l' adusesse la portul de la Livinicinaia, dnp cum fusese dus și Mihail Strogoff.

Se știe, după ce au fost de față la intrarea Tartarilor în Tomsk, ei plecaseră mai

înainte de selbatică pedeapsă care sfârșise serbarea.

Ei nu se îndouiau deci că vechiul lor tovarăș de drum nu fusese dat morții și nu știa că fusese numai orbit din porunca Emirului.

Deci, găsindu-și cal, ei plecaseră din Tomsk, chiar în seara aceea, cu hotărîrea de a-și face de aci înainte cronicile lor din lagărele Rosești din Siberia Orientală.

Alcide Jolivet și Harry Blount, se porniră în fuga mare spre Irkutk. Ei sperău ca să ajungă înaintea lui Feofar-Khan și ar fi făcut-o negreșit aceasta, fără arătarea neașteptată a celor d'a treia coloașu venit din ținuturile de la mează-zi prin valea Ieniseiului. În tocmai ca și Mihail Strogoff ei au fost împedicați mai înainte d'a apuca să ajungă la Dinka. Deci au fost siliți ca să coboare până la lacul Baikal.

Când ajunseră la Livinicinaia găsiră portul deșert deja. Pe de altă parte, le era peste putință de a intra în Irkutk pe care l' inconjurău peste tot armatele tartare. Erau aci deci de trei zile și într'o foarte mare încurcătură când sosi pluta.

Atunci planul fugarilor li se făcu cunoscut. Ce-i drept, era nădejde ca să poată trece neștrîși noaptea și să poată străbato

în Irkutk; hotărîrii deci să încerce. A Jolivet intră numai de cât în relații vechiul marinar și ceru loc pentru și tovarășii săi spunând că e gata să tească prețul ce ar cere or care ar fi.

— Aci nu se plătesca, l' răspuns rios vechiul marinar, l' jocl viață degete. Iată tot.

Cei doi gazetari se sniră și ei pe și Nadia l' văzu că și luară loc în pu dinainte.

Harry Blount era tot mereu Eng cel rece care d'abia se hotărîse să l' bească cât ținu toată străbaterea mun Urali.

Alcide Jolivet părea a'fi ceva mai de cât ca de obicei și ori cine va de curiunță că serioșitate lui se just prin acea a circumstanțelor.

Alcide Jolivet se așezase deci biniștr partea dinaintea a plutei când simțimână apăsând-i brațul.
Un țipăt de surprindere era să l' se când văzu pe față ducând degetul buze.
— Veniți, l' zise ea.
Și cu un aer nepăsător, Alcide Jolivet făcând semn lui Harry Blount să l' însoțescă merseră după dânsa.

te vorba de centralizare și descentralizare. Nu știu cum a putut d-se să n- vorba de descentralizare relativ la cea orfelinatelor. D-se ne zice că co- este datoare să îngrijească de copii. Aceasta este adevărat, dar când co- se a adărușă răci, orfanii, nu în- cial comunel, ci într' apărarea na- Întru apărarea statului Român, a- nu este drept și logica statului să- p-ască de indigența lor? — Este a- mat că sunt unele state cari au în- și se pronunțe contra acestor ins- ționel, dar nu este mai puțin adevărat un- unele state, cari după ce au p- acest sistem, l'au readoptat din nou. am ajuns în gradul de civi- al germaniei, pentru ca să p- este instituții.

Giani ne mai zice că o dată orfeli- e admise, trebuie să facem orfelinat- ntru pruncii de țară. Apoi d-lor nu- acru cât de adevărat, care, cu rea- să nu fie împins până la absurd- anaturat. Apoi în toate țările au- orfelinat și cu toate acestea nimeni nu- rândit să le combată pentru că nu- și pentru prunci. Noi vom face- ce sunt în toată lumea. Dacă sis- internatelor nu ar fi bun atunci- vedea pe părinți, cu dare de mână, cu toate acestea și cresc copiii în in- — D. Giani ne a spus că atunci- lui să facem internate și pentru- al, invalizi, etc. — Dar ne a părut- că aceasta ar fi bine, și dacă noi- vem, este din cauză de sărăcie, dar- statele avute au asemenea institu-

Corp. Eu nu mai discut chestiunea- rășării și a descentralizării apro- rinate. Aceasta nu se pare o in- nantă neexplicabilă. Eu crez, că din- u d-lui Giani a fost un lapsus lin- provenit din emoțiunea ce a tre- în încercare când pentru prima oară- st încercatul, în contra unui proiect- epropus de guvern. (Bravo ilaritate.)

ma întrebare este cine are să fie ad- l orfanilor? D. Ministru nu res- d- cu statul, pentru că copiii au r- rfanii apărând statul român. Aceasta- drept. Chestiunea este însă, să ne in- a dacă prin această lege se oferă cu- rat un folos pentru orfanii. Mai- este bună dispozițiunea prin care- omorează copiii într'un internat? Eu- z nu. Și aci sunt la largul meu, d- că eu ca Ministru de Instrucțiune- opoia desființarea tutului internate- a țară și am avut fericirea să văd- ameză votând legea propusă de mine.

Ministru ne a adus ca probă pentru- ale internatelor că chiar părinții- eresc copiii în internate. Aceasta- o rău argument. Acel părinte să- amuase interesele sau o fac această- see. Părerea mea este că sistemul- este cel mai defectuos.

Ministru ne-a mai zis că când vom- și noi în pozițiunea Germaniei a- l etc., vom desființa și noi inter- și a avut aerul de a ne face să- că aceste țări datorează acestor ins- mare parte din dezvoltarea lor- mială. Aceasta nu este adevărat; și Germania nu datorează nimic- lor.

Ministru face apoi istoricul internatelor

în Franța și în Germania. Arată nume rului regulament făcând parte din comitet, dar s'a găsit în străntorare comitetul unei casierii de prin județe trimiteau numai cupoane dar va cănta se roage comitetul a schimba acest regulament.

D. Vernescu zice că i pare rău de mărturisirea pe care le-a făcut d. ministru arătând că comitetul s'a găsit în străntorare când a făcut acest regulament cu alte cuvinte l'a făcut cu intențiune. — D. v- tr-și dați ordine casierilor să urmeze după lege, iar nu după regulamente. Căci dacă în momente ca acestea când creditul e micșorat, venim noi cu regulamente prin care 'l lovim și mai mult, nu va mai rămânea nici un credit în această țară.

D. Ministru zice că Camera poate mai lesne să impne comitetului a schimba regulamentul unei unii din acei membri e trimis din sânul Camerei, altul din Senat și unul de la curtea de Casație. Va cănta ca să mijlocească să se schimbe acest regulament.

D. Codrescu zice că după constituția noastră numai Domnul cu ministrii pot face regulamente d'acea d. ministru e în puterea d-sale a sfărâma regulamentul făcut de un comitet incompetent.

Incidental se inchide.

D. Sturza interpelează pe d. ministru de externe:

1-ii. Dacă nu are cunoștițe de condițiunile detaliate ale preliminăriilor de pace ce s'a încheiat la Adrianopol între Rusia și Turcia.

2-lea. Dacă a obținut de la marile puteri europene cu la conferința de pace România va fi reprezentată pentru a-și apăra interesele integrității și neutralității ei.

3-lea. Dacă se va trata de interesele și de viitorul României fără a fi și ea consultată.

D. ministru de culte anunță că e gata a răspunde interpeleărilor ce 'i-a adresat de mai mult timp d-nii Climescu și Gheorghiu și invită pe d-nul Climescu a și-o desvolta.

D. Climescu întreabă pe d. ministru de permutările ce a făcut cu doni profesori din județul Roman mutându'i dintr'un oraș în altul, și de permutările ce a făcut cu învățătorii sătești, cari posed titluri competente, din o comună în alta cu grade mai inferioare și dacă aceste permutări le-a făcut ca o pedeapsa.

D. ministru de instrucțiune răspunde că permutarea nu e o pedeapsă; pedepse sunt avertimentele, censurile și destituirile? Permutări a făcut foarte puține și cele mai multe s'au făcut după ce s'a unificat clasa III și IV și că acei profesori cărora 'i s'a suprimat catedrele, ca să nu rămăe fără catedră, l-a trimis prin orașele pe unde erau catedre vacante. Cât pentru mutările ce le-a făcut cu cei doi profesori din Roman, Movilă și Arbore s'a găsit în necesitate. Pe cel d'antău l'a mutat din Roman după povăța consiliului permanent, din cauza inimicilor ce avea acest domn profesor în acel oraș, scriind mai multe panflete și în care ataca viața privată a mai multor familii, pe d. Arbore l'a mutat după consimțimutul d-sale în Craiova rămăind o catedră vacantă în acel oraș.

Cât pentru învățătorii sătești pe care ia mutat și cu titluri de suplinitori, a fost nevoit din cauză că 'a primit informațiuni că nu 'și implinesc datoriile și nu

CAMERA

Ședința de la 4 Fevruarie 1878.

Ședința se deschide la ora 1 d. a. sub președenția d-lui C. A. Rosetti, fiind prezenți 87 d-ni deputați.

Sumariul ședinței precedente se aprobă. Se acordă concedii d-lor Vidrașcu și Bagdat.

Intre comunicări se citește felicitățiunile trimise de locnitorii orașelor Ploesci, Râmnicul-Sărat și Pitești pentru moțiunea votată asupra integrității teritoriului.

Se înscrie la ordinea zilei: Raportul comitetului delegaților de secțiunii asupra proiectului de lege pentru înființarea băncilor sătești în mai multe județe.

Raportul comisiei comunale asupra mai multor proiecte de lege pentru înființarea de noi taxe în unele comune.

D. Bagdat, cere a se pune la ordinea zilei pentru azi o petițiune a locnitorilor din Râmnicul Sărat primită la Camera de Sămbăta trecută.

D. Bobeica, roagă pe d. președinte să invite comisiunea de verificare asupra aleggerilor pentru a putea intra mai inte în Camera foștii miniștri care au fost aleși în momente atât de grave.

D. Cozadin, întreabă pe d. ministru de finance dacă poate răspunde asupra regulamentului contra legii pe care l'a făcut comitetul casei domeniiale.

D. ministru de finance, sunt gata a răspunde.

D. Cozadin zice că conform art. 5 din legea imprumutului domeniial plata cupoanelor se face în București la casa lor speciale, ear în districte la casieriele generale. d-nii membri ai comitetului au făcut un regulament în care art. 31 sună ast-fel. În districte casierii vor primi în plata arenzilor moșiilor ipotocate, bonnri domeniiale egite la sorți sau cupoane domeniiale scăzute cu încuviințarea prealabilă a consiliului. Oratorul arată că din cauza acestui articol din regulament, cupoanele expirate care se scomptău cu 1 la sută, astăzi se scomptău cu 4 la sută, perzând cupoanele creditul pe care il avea o dată. Termină rugând pe d. ministru ca să puș capăt acestor acte arbitrării cari sunt contra legii.

D. ministru de finance zice că are și d-lui o parte responsabilă la facerea acest-

posed nici chiar cele mai simpe elemente și până când vașăși pe alți care se ocupă acele catedre le-au lăsat tot lor.

Camera satisfăcută de cele zise de d. Mimistra trece la ordinea zilei.

D. Gheorgiu arată că în urma morțel d-lui Costa-Foru catedra d-sale devenind vacantă a fost suplinită de d. Nacu și s'a publicat concurs conform legii instrucțiuni publice. La concurs s'a prezentat d-nii Stoicescu, Nacu și Conta. Jurul în majoritate și conform aliniatului I de sub art. 368 al legii speciale examinând titlurile prezentate de concurenți și anume ale d-lui Conta și conform legii d-se trebuia a fi numit l'a recomandat ministrului ca să 'l întărească ca profesore la catedra care fusese pnsă la concurs.

D. Ministru însă în loc de a 'l numi consultă consiliul permanent al instrucțiunei, care face un proces-verbal în care se ocupă de cererea adresată de d. Conta la Minister de a 'l permuta în București d. ministru basat pe aceste consultațiuni al consiliului permanent pune veto la numirea d-lui Conta și publică un al 2-lea concurs lăsând catedra tot d-lui Nacu.

D. ministru al cultelor, răspunde că jurii în majoritatea neezaminând pe concurenți a recomandat pe d. Conta, care e profesor în universitatea din Iași și care ceruse înainte al muta în București la catedra d-lui Costaforu, i-am respins cererea numai din cauză că mă informasem că d. Conta e unul din profesorii cei mai buni ai acelei universități și nu vream a lipsi pre acea universitate de unul din cei mai buni profesori ai săi. — Cei alți doi concurenți s'au plâns în contra majorității juralului care n'a voit a-i examina, arată că nu putea face alt-ceva de cât să publice un al 2-lea examen.

D. Danielu în cuvântul și arată că d. ministru a făcut foarte bine publicând un al 2-lea concurs și n'a călcat legea când n'a numit pre d. Conta.

Se depune o moțiune prin care Camera se deolară satisfăcută de cele zise de d. ministru și trece la ordinea zilei.

Se pune la vot moțiunea și se primesce. Ședința se ridică la orele 4 1/2.

Și până când vașăși pe alți care se ocupă acele catedre le-au lăsat tot lor.

Camera satisfăcută de cele zise de d. Mimistra trece la ordinea zilei.

D. Gheorgiu arată că în urma morțel d-lui Costa-Foru catedra d-sale devenind vacantă a fost suplinită de d. Nacu și s'a publicat concurs conform legii instrucțiuni publice. La concurs s'a prezentat d-nii Stoicescu, Nacu și Conta. Jurul în majoritate și conform aliniatului I de sub art. 368 al legii speciale examinând titlurile prezentate de concurenți și anume ale d-lui Conta și conform legii d-se trebuia a fi numit l'a recomandat ministrului ca să 'l întărească ca profesore la catedra care fusese pnsă la concurs.

D. Ministru însă în loc de a 'l numi consultă consiliul permanent al instrucțiunei, care face un proces-verbal în care se ocupă de cererea adresată de d. Conta la Minister de a 'l permuta în București d. ministru basat pe aceste consultațiuni al consiliului permanent pune veto la numirea d-lui Conta și publică un al 2-lea concurs lăsând catedra tot d-lui Nacu.

D. ministru al cultelor, răspunde că jurii în majoritatea neezaminând pe concurenți a recomandat pe d. Conta, care e profesor în universitatea din Iași și care ceruse înainte al muta în București la catedra d-lui Costaforu, i-am respins cererea numai din cauză că mă informasem că d. Conta e unul din profesorii cei mai buni ai acelei universități și nu vream a lipsi pre acea universitate de unul din cei mai buni profesori ai săi. — Cei alți doi concurenți s'au plâns în contra majorității juralului care n'a voit a-i examina, arată că nu putea face alt-ceva de cât să publice un al 2-lea examen.

D. Danielu în cuvântul și arată că d. ministru a făcut foarte bine publicând un al 2-lea concurs și n'a călcat legea când n'a numit pre d. Conta.

Se depune o moțiune prin care Camera se deolară satisfăcută de cele zise de d. ministru și trece la ordinea zilei.

Se pune la vot moțiunea și se primesce. Ședința se ridică la orele 4 1/2.

CRONICA

Jou, 2 Fevruarie curent, au sosit în capitală A.A. L.L. I.I. Marele Duce Moștenitor al Rusiei și Marii Duci Vladimir și Alexe Alexandrovici, cari porniseră de la cartierul general de la Brestovetz, spre a se înturna la St. Petersburg.

Altețele lor imperiale sosiseră Vineri la Petroșan de unde perniseră cu drumul de fer spre Frătești și au petrecut noaptea aci în tren. D. ministru al lucrărilor publice și d. colonel C. Blaremburg întempinaseră pe Augustul călător spre a 'l complimenta din partea M. S. Domnitorului la intrarea Sa în țară.

La orele 12 din zi, trenul care conducea pe înaltul călător și augustii Sef Frați intră în gară și M. S. Domnitorul primi aci pe moștenitorul Tronului Rusiei și pe Altețele Lor Imperiale. Pe peron se aflau

înaltul cler, d-nii ministrii, d. agent diplomatic al Rusiei cu personalul agenției, înaltele corpuri ale statului, consiliul comunal, funcționarii superiori ai statului, ofițerii superiori din garnisoană. Guarda națională cu steag și muzică dete Onorurile militare.

După ce M. S. Domnitorul salută în modul cel mai cordial pe Augustii călători, A. S. I. Marele Duce moștenitor și înălțimea Sa trecură pe dinaintea frontului trupel și apoi se dirigiară spre intrarea salonului de așteptare. Aci Alteța Sa imperială sărută sânta cruce din mâna P. S. S. episcopului de Buzău și d. primar al capitalei prezentând pâinea și sarea tradițională adresă Marelui Duce Moștenitor următoarea salutare:

Alteța imperială,
Capitala României salută cu respect fericita și glorioasă întoarcere a Alteței Voastre.
România va conserva această frumoasă suvenir și nu va uita nici odată ceea-ce datorim marilor monarhi ai Rusiei nici marimonioasele vorbe ale Marelui Liberator al Orientului.
„Să trăiască Alexandru II!“
Să trăiască Alteța Voastră Imperială!

În salonul de așteptare M. S. Domnitorul prezintă Alteței Sale Imperiale înălți demnitari ai Statului, și d. C. A. Rosetti, președintele Adunării deputaților, 'l adresa următoarea alocuțiune:

Sunt fericit a pofti bună venire Alteței Tale Imperiale și a renoi asigurarea devotamentului nostru pentru Majestatea Sa Imperatorelei Alexandru și pentru Alteța Ta Imperială.

Indreptându-se apoi spre eșire, Alteța Sa Imperială se urcă cu M. S. Domnitorul în trăsură de gală „à la Daumont“, A.A. L.L. I.I. Marii Duci Vladimir și Alexe se urcară într-o a doua trăsură înhamată ca cea d'antău și apoi urmau suitele în alte trei trăsuri ale curței.

Cortegiul, precedat de un detașament de geandarmi călări, de D. prefect al poliției capitalei, de D. mareșal al curței, și escortat de un alt detașament de geandarmi, se puse ast-fel în mișcare și eșind din curtea gării, strebătu strada Tergovșitei și calea Mogoșoaiei, indreptându-se spre palat.

O companie de vânător cu steag și muzică forma aci guarda de onoare; Alteța Sa Imperială și înălțimea Sa trecură pe dinaintea frontului, musica intonând imnul național rus, apoi înălți oaspeți intrară în palat, unde fură primiți de I. S. Doamna.

Altețele Lor Imperiale luară dejunul cu Mariele Lor și suitele trecură în sala cea mare de prânzit: Augustii Fii ai Majestății Sale Imperatorelei Rusiei petrecură cu înălțimea Dor până la orele 1 3/4, când porniră earășf spre gară împreună cu M. S. Domnul, cu același ceremonial care presidase la sosire. Un tren special era pregătit pentru Altețele Lor Imperiale,

I. S. Domnitorul Le recondușe până la vagon, unde luându'și zioa bună, în modul cel mai cordial, de la A. S. I. Marele Duce Mosconitor și de la Marii duci Vladimir și Alexe, trenul, care conducea pe Augustii călători în Rusia, porni la orele 2 precise, eară I. S. Domnitorul se înturnă la palat împreună cu A. Sa principele de Oldemburg, vărul M. S. Doamnei.

(Monitorul).

A eșit de sub tipar „Învățământul intuitiv“,

CONDUCTOR
pentru
INSTITUTORI SI INVETATORI
de
DIMITRIE DOMNISOR
Institutor
Prețul 60 bani.

— Voese mai bine să lucrez singur, raspunse Mihail Strogoff.

— Dar cei nemernici și-au ars vederile, zise Alcide Jolivet.

— Am pe Nadia și ochii ei 'mi sunt de ajuns.

O jumătate de oră după aceea pluta, după ce aplecat de la postnelețul de la Livinicinaia, intră în riș. Era cinci ore seara. Noaptea era să vie. Ea trebuia să fie intonească și tot-de-o-dată foarte rece, căcl temperatura era deja sub zero. Alcide Jolivet, și Harry Blount, și dacă făgăduiseră secretul lui Mihail Strogoff, nu se depărțară cu toate acestea de lângă el li vorbiră încet, și orbai completând ceea ce știa deja prin cele ce 'l ficheră ei cunoscut, pușă să 'și facă o idee lămurită de starea lucrărilor.

Era sigur că Tartarii înconjurău acu peste tot Irkațkul și că cele trei coloane și dedeaș acu mâna. Numai încăpea decifindoială că Emirul și Ivan Ogareff erau în fața capitalei.

Dar pentru ce această grabă de a ajun- la Irkațk grabă pe care o arata curierul țarului acum că scrisoarea împărătească numai putea fi dată de el în mâinele ma-

relui duce, și că nu-l cunoștea coprinul? Alcide Jolivet și Harry Blount îl înțelese tot atât cât îl înțelese și Nadia,

Aminteri n'a fost vorba de trecut de cât în momentul când Alcide Jolivet, crezu că este de caviință a zice lui Mihail Strogoff.

— Îți datorim scuze ca nu îți am strâns mâna, mai înainte de despărțirea noastră la stația postală de la Ichim.

— Nu, avești dreptul de a me cede laș.

— În ori-ce cas, adause Alcide Jolivet, ai knutat de minune obrazul celui ticălos și o să'i poarte semnul multă vreme.

— Nu multă vreme, raspunse Mihail Strogoff.

O jumătate de oră după plecarea de la Livinicinaia, Alcide Jolivet și tovarășul lui, cunoșteaș toate cercările crnde prin care trecuseră treptat Mihail Strogoff, și tovarășa lui. El nu puteaș de cât să admire fără rezervă, o energie pe care numai devotamentul fetei pușă o egaleze. Si despre Mihail Strogoff, el gândiră întocmai ceea-ce zisese țarul despre el la Moscua: „Acesta e un adevărat om“.

— Voese mai bine să lucrez singur, raspunse Mihail Strogoff.

— Dar cei nemernici și-au ars vederile, zise Alcide Jolivet.

— Am pe Nadia și ochii ei 'mi sunt de ajuns.

O jumătate de oră după aceea pluta, după ce aplecat de la postnelețul de la Livinicinaia, intră în riș. Era cinci ore seara. Noaptea era să vie. Ea trebuia să fie intonească și tot-de-o-dată foarte rece, căcl temperatura era deja sub zero. Alcide Jolivet, și Harry Blount, și dacă făgăduiseră secretul lui Mihail Strogoff, nu se depărțară cu toate acestea de lângă el li vorbiră încet, și orbai completând ceea ce știa deja prin cele ce 'l ficheră ei cunoscut, pușă să 'și facă o idee lămurită de starea lucrărilor.

Era sigur că Tartarii înconjurău acu peste tot Irkațkul și că cele trei coloane și dedeaș acu mâna. Numai încăpea decifindoială că Emirul și Ivan Ogareff erau în fața capitalei.

Dar pentru ce această grabă de a ajun- la Irkațk grabă pe care o arata curierul țarului acum că scrisoarea împărătească numai putea fi dată de el în mâinele ma-

Prin mijlocul sloinrilor ce țara apa Angarei, pluta aluneca repede. O priveliște încântătoare se desfășura în lături pe cele două râpe ale râului, și pritr'o iluzie de optică, se părea că pluta sta nemigcată înaintea acestui șir de puncturi minunate la vedere.

Aici erau înalte grămeși de granit ciudat așezat, colea prapăști selbatice în care se repeza câte un rău. Câte o dată câte un sat încă fumegând apoi dese păduri de pini, cari aruncau flacări strălucitoare. Dar dacă Tartarii lăseseră pretutindenf urme de trecerea lor, nu se vedeaș încă, căci ei se grămăduiseră mai en deosebire, pe lângă Irkațk.

În vremea această, pelerinii 'și urmaș cu glas tare rugăciunile lor și bătrânul marinar, împingând sloinurile care 'l strângeaș pe de aproape, ținea neturbural pluta în mijlocul repedelei curent al linașei.

(Va urma).

